

Όκτώβριος 2013
έτος 40ο
άρ. φύλ. 659

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Λόγος & Πράξη στην Καθολικὴ Ὁρθοδοξία

Τετάρτη 16 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια
Ἀφιέρωμα στὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ
καὶ στὸ ἔργο του

Εἰσηγητές:

π. Γ. Μεταλληνός, Σ. Μπεκρή, Β. Τσούπρας
Θὰ ἐπακολουθήσῃ συζήτηση. Εἴσοδος ἐλεύθερη

Σημ.: Ἡ Ἐθνικὴ Ἐκδήλωση τῶν Ἐπάλξεων
γιὰ τὸ Ἔπος τοῦ 1940 θὰ γίνῃ τὴν Δευτέρα 28
Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν αἴθουσα
«Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., στὴν Ὁμόνοια.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζή-
νωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. παραδοσια-
κοὶ χοροὶ, ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπικάσιμη ὁμιλία καὶ στίς
8:00 μ.μ. μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ καὶ ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα
γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα
ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἡλεκτρο-
νικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδο-
σιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτι-
στικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ
μορφωτικὲς ἐκδρομὲς.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν
Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς
στὴν αἴθουσά των, Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον
Αγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ
Παράκληση κάθε Τρίτῃ βράδυ καὶ ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας τοῦ Αἰγά-
λεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν
τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφελεία των.

Πληροφορίες: κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ἔναρξη τοῦ προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ ἐν δράσει...»

Με τὴν τέλεση τοῦ Ἀγιασμοῦ ἀπὸ τον Σεβασμιώ-
τατο Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ξεκίνησε
το ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 29 Σεπτεμβρίου το πρό-
γραμμα "Ενορία ἓνα δράσει" τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγε-
λιστρίας Πειραιῶς. Μαζί έγιναν καὶ τα εγκαίνια των
φετινῶν συναντήσεων τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων
Πειραιῶς μὲ κεντρικὸ θέμα: «Διάλογοι με ἐπὶ κέντρο
τὴν κρίση».

Στο σύντομο χαιρετισμὸ τοῦ ο Σεβασμιώτατος ἐξή-
ρε το ἔργο τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Πειραιῶς κα-
θὼς καὶ το πολυσήμαντο ποιμαντικὸ ἔργο που ἐπιτε-
λεῖται στὴν Ενορία τῆς Εὐαγγελίστριας, συγχαίρον-
τας ὅλους γιὰ το πρωτοποριακὸ πρόγραμμα «Ενορία
ἐν δράσει...» πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ μας.

Ἀκολούθησε ἡ συζήτηση με ἐπὶ κέντρο τὴν κρίση
που οργάνωσε ο Σύνδεσμος Ἐπιστημόνων Πειραιῶς
με εισηγητὲς τοὺς: Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πει-
ραιῶς κ. Σεραφεῖμ καὶ τον κ. Γεώργιο Καραμπελιά,
συγγραφέα καὶ ἐκδότῃ του περιοδικοῦ ΑΡΔΗΝ. Συν-
τόνισε ο Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Πει-
ραιῶς κ. Παναγιώτης Χαρατζόπουλος, Φυσικὸς Mcs.
Παρευρέθησαν πλῆθος ἐπισήμων καὶ κόσμου.

Συνεργασθῆτε καὶ ἀγωνισθῆτε

Μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά καὶ κομμένη τὴν ἀνά-
σα παρακολουθοῦμε ὅλοι, ἀγαπητοὶ μας
ἀναγνῶστες, τὶς τελευταῖες πολιτικοοικονο-
μικὲς ἐξελίξεις ἢ μᾶλλον τὰ τελευ-
ταῖα δραματικὰ γεγονότα, ποὺ ὀδη-
γοῦν τὴν χώρα μας καὶ ὅλον τὸν
λαὸ σὲ σκοτεινὰ ἀδιέξοδα καὶ σὲ
καταστρεπτικὲς καταστάσεις.

Δὲν μᾶς ἔφταναν τόσες ἀτασθα-
λίες, τόση ἀνασφάλεια, ἀνεργία
καὶ δυστυχία, τόσα χαράτσια καὶ
τόσα ἀπονενοημένα διαβήματα,
ἤρθαν καὶ τὰ ἀλληλομαχαιρώμα-
τα, οἱ ἀπειλές, οἱ συλλήψεις καὶ οἱ
ἐμφύλιες ἀντιδικίες νὰ ὁλοκληρώ-
σουν τὴν συμφορὰ, νὰ ἐπιτείνουν τὸ αἶσθημα τῆς
ἀπογοητεύσεως καὶ νὰ διασύρουν παγκοσμίως τὸ κύ-
ρος τῆς χώρας μας.

Τὸ δὲ χειρότερο εἶναι ὅτι τὸ κακὸ δὲν σταματάει
ἐδῶ. Τὸ μέλλον, παρὰ τὶς φροῦδες διακηρύξεις τῆς πο-
λιτικῆς ἡγεσίας, διαφαίνεται δυσσιώνο. Καὶ ὁ Θεὸς νὰ
βοηθήσῃ νὰ μὴν ἔχουμε καὶ ἄλλες περιπέτειες καὶ
ἐθνικὲς συμφορές.

Ἀσφαλῶς, τὰ πολιτικοοικονομικὰ πράγματα στὴν
χώρα μας συνεχῶς χειροτερεύουν, γιὰτί, ὅπως ἔχουμε
ἀναφέρει σὲ προηγούμενα ἄρθρα, τὰ αἷτια τῆς σημε-
ρινῆς κρίσεως καὶ δυσπραγίας
εἶναι βαθιὰ καὶ μόνιμα. Εἶναι ἡ
ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν σταυροανα-
στάσιμη πορεία τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ
ἐγκατάλειψη τοῦ ἑλληνορθοδό-
ξου δημοκρατικοῦ καὶ κοινοτικοῦ
τρόπου ζωῆς καὶ πολιτείας καὶ ἡ
υἰοθέτηση καὶ ἀκολούθηση τῶν δυ-
τικῶν ἀτομοκρατικῶν καὶ κατανα-
λωτικῶν προτύπων, μὲ ἀποτέλε-
σμα τὴν ἐσωτερικὴ ἀποδιοργάνω-
ση, τὴν αὐξανόμενη ἐγώπαθεια,
τὸν κοινωνικὸ ἀνταγωνισμό, τὸ ψυχολογικὸ κενὸ καὶ
γενικῶς τὴν ὑποδούλωση σχεδὸν ὅλων τῶν Ἑλλήνων,
πολιτικῶν καὶ πολιτῶν, σὲ ἀτομοκρατικά, ἀνταγωνι-
στικά, ἰδεολογικά καὶ ἀντικοινωνικά στεγανά.

Μὲ τὴν διάλυση μάλιστα τῶν κοινοτήτων, τὴν βί-
αιη καὶ ἀπρογραμματίστη εἴσοδό μας στὴν Εὐρω-

συνέχεια στή σελ. 2

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Κατὰ τὰς ἐπισήμους ταύτας ἡμέρας [τῆς Κυριακῆς
καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν] οὐδὲν ἄλλο βλέπομεν εἰμὴ
ἀτμομύλους ἐργαζομένους μετὰ βίας...[ὁ ἐργάτης]...
.καταδεδικασμένος ὦν πάντοτε νὰ μὴ ἀκούσῃ λειτουρ-
γείαν, νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἐπὶ τῆς ζωῆς του τίς ἡμέρα ἢ
ἀφιερωμένη εἰς τὸν Κύριον, κατασταίνεται πᾶν ἄλλο ἢ
ἀφοσιωμένος εἰς τὸν προῖστάμενόν του». Αὐτὰ μετὰ
ἄλλων γράφει ἀνώνυμος ἐργάτης/ὑπηρετῆς ἐργοστα-
σίου σὲ ἐπιστολὴ τοῦ ποὺ δημοσιεύεται στὸ φύλλο τῆς
21.6.1871 τῆς ἐφημερίδας «Περὶστέρᾳ» τοῦ Πειραιᾶ, μὲ
αἴτημα τὴν καθιέρωση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς.

Σήμερα, 152 χρόνια μετὰ, ἡ κατάκτηση αὐτῆ τῶν
ἐργαζομένων ἔρχεται νὰ ἀμφισβητηθεῖ ἀπὸ τὴν κυ-
βέρνηση Σαμαρᾶ, μὲ τὴν κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς
Κυριακῆς γιὰ τὰ καταστήματα μὲ ἐμβαδὸ μικρότερο
ἀπὸ 250 τ.μ.. Πρόσχημα: νὰ τοὺς παρασχεθεῖ ἡ δυνα-
τότητα νὰ αὐξήσουν τὸν τζίρο τοὺς.

Οἱ μικρὲς ἐπιχειρήσεις μοιραῖα ὀδηγοῦνται στὴν
ἐξοντωτικὴ ἐργασία τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν τὴν ἑβδομάδα,
ἀφοῦ ἂν κλείνουν τὴ Δευτέρα θὰ χάσουν τὰ ὅποια
«ὀφέλη» ἀπὸ τὴ λειτουργία τοὺς τὶς Κυριακές. Θὰ πλη-
γοῦν ἰδιαίτερα οἱ οικογενειακὲς ἐπιχειρήσεις, ἀφοῦ μὲ
τὴν ἐργασία τῆς Κυριακῆς δὲν θὰ ἔχουν οὔτε μιὰ μέρα
ἐλεύθερη.

Ἀπὸ κοντὰ θ' ἀκολουθήσῃ, πρὸς ἐνίσχυση τοῦ μέ-
τρου καὶ ἡ μείωση ἢ κατάργηση τῆς πρόσθετης
ἀμοιβῆς γιὰ ἐργασία τὴν Κυριακὴ, ἀφοῦ αὐτὴ πλέον
δὲν θὰ εἶναι ἀργία. Ἡ Κυριακὴ δὲν εἶναι ἀπλὸ «ρεπό».

Ἡ σχιζοφρενικὴ ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς τοῦ ἐμβρύου

Ἡ ἐπιστημονικὴ πρόοδος στὸν τομέα τῆς Ἐμβρυο-
λογίας ἀλλὰ καὶ ἡ τρισδιάστατη εἰκόνα τῶν ὑπε-
ρήχων πιστοποιοῦν τὴν ἀπὸ αἰῶνες διδασκαλία
τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ ἀρχίζει «ἐξ
ἁκρας συλλήψεως», δηλ. τὴν στιγμὴ ποὺ τὰ 23 χρωμο-
σώματα τοῦ ὡαρίου ἐνώνονται μὲ τὰ 23 χρωμοσώματα
τοῦ σπερματοζωαρίου καὶ δημιουργεῖται τὸ πρῶτο κύτ-
ταρο, τὸ ζυγωτὸ. Συγχρόνως, ὁμως, τότε σφραγίζεται

συνέχεια στή σελ. 2

Ἡ ἑλληνορθόδοξη ταυτότητά μας

π. Ἀρσενίου Βλαγκόφτη

Ἡ ἑλληνορθόδοξη ταυτότητά μας συνίσταται στὴν
ἀρρηκτὴ σύνδεση Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ.
Ἡ ἀσύγχυτη καὶ ἀδιαίρετη αὐτὴ σύνδεση προσ-
διόρισε τὴν ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ μας συνείδηση,
προσδιόρισε τὴν πολιτιστικὴ παραγωγή μας καὶ συνέ-
βαλε αποφασιστικὰ στὴ διαμόρφωση τῶν θεσμῶν μέ-
σα στὴν κοινωνία.

Ὁ καθηγητὴς καὶ πρύτανης κ. Γεώργιος Μπαμπι-

συνέχεια στή σελ. 2

Συνεργασθήτε και αγωνισθήτε

συνέχεια από τη σελ. 1

παϊκή Ένωση, την αλόγιστη κατάργηση του έθνικού νομίσματος και την γενική φαυλότητα, την άπιστία, την ανικανότητα και πρό παντός την εξάρτηση των πολιτικών μας διερράγη ο κοινωνικός ιστός, ξεχάστηκε ή κοινωνική και μάλιστα κοινοτική συνοχή και βρεθήκαμε σχεδόν όλοι οί Έλληνες να διακατεχόμαστε από ήθικες, ψυχολογικές και τέλος οικονομικές ανάσφαλειες.

Εάν κάποια στιγμή συνειδητοποιήσουμε ότι ή παρούσα κοινωνικοοικονομική κρίση είναι απότοκο της έσωτερικής δυσλειτουργίας και ψυχικής διασπάσεως και αποτέλεσμα της εξαρτήσεως όλων μας από απάνθρωπες αντικοινωνικές και έγωπαθητικές εξαρτήσεις, τότε είναι δυνατή ή εύρεση κοινής αποδεκτής λύσεως για τo σταμάτημα του κακού, την θεραπεία της κοινής ανθρωποκτόνου νόσου, δηλ. του έγωκεντρισμού μας, και την διόρθωση των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών μας πραγμάτων.

Ας θυμηθούμε εδώ τί έκανε ο Κύριός μας με τους παραλυτικούς του Ευαγγελίου. Πρώτα τους έθεράπευσε την ψυχή και μετά τους είπε να πάρουν τo κρεβάτι και να περπατήσουν. Άρα, όσοι δέν θέλομε να παραμένομε άπλοϊ θεατές της καταστροφικής πορείας του έθνους μας και πρό παντός της νεολαίας μας, δέν αντέχομε να ακούμε για άλλες αυτοκτονίες και άλλα μαχαιρώματα, δέν μπορούμε να πληρώνομε άλλα χαράτσια και τὰ σπασμένα των άχρηστων και άχριστων πολιτικών μας και ποθούμε κάτι καλύτερο για όλους μας, οφείλομε –και μάλιστα εδώ και τώρα– να αλλάξομε έμεις οί ίδιοι την καταστροφική μας πορεία, να βιώσομε την αλληλοβοηθητική και κοινοτική έλληνοορθόδοξη ζωή και πολιτεία, να συνεργαστούμε όλοι μαζί, ξεκινώντας από τοπικές ομάδες, και να αγωνιστούμε από κοινού για τo σταμάτημα του κακού, την αλλαγή πλεύσεως, την απομάκρυνση των ποικιλώνυμων, μικρών ή μεγάλων, φοινιάδων του λαού μας με μαχαίρι, με ναρκωτικά ή με την πέννα, και ν’ αναθέσομε σέ πιστούς, τίμιους και ικανούς ανθρώπους την διακυβέρνηση της χώρας και την σωστή αντιμετώπιση των ζωτικών οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών μας θεμάτων. Δέν μπορεί να ύπαρχη Έλληνας που να μὴν έχει πια πειστή ότι ούτε ή αθεΐα, ούτε ή αίρεση ούτε ο ύλισμός, ούτε ή καταναλωτική μανία, ούτε ο αυταρχισμός, ούτε ή βία, από όπουδήποτε και εάν προέρχεται, μπορούν να μάς βοηθήσουν.

Ευτυχώς, υπάρχουν ακόμη αρκετοί πιστοί και καλοί άνθρωποι, τίμιοι οικογενειάρχες και σπουδαίοι επιστήμονες ή τεχνίτες. Απ’ αυτούς πρέπει να διαλέξωμε τους καλύτερους και να τους αναθέσωμε τo πηδάλιο της χώρας μας. Για να πειστούν, όμως, όλοι αυτοί οί πράγματι καλοί άνθρωποι ν’ αναμειχθούν με τὰ κοινὰ και να έχουν κάποια έλπίδα επιτυχίας, οφείλομε, πρώτα απ’ όλα, όπως είπαμε, να αναλάβωμε έμεις οί ίδιοι την ιερή αυτή πρωτοβουλία να συνεργαστούμε και ν’ αγωνιστούμε ένωμένοι για τo κοινό καλό και την κοινή σωτηρία. Ναί μὲν ένας κοῦκος δέν φέρνει την άνοιξη, αλλά συνήθως οί πρώτοι κούκοι ξυπνούν και τους άλλους και όλοι μαζί φέρνουν την άνοιξη.

Ελάτε, λοιπόν, και έσείς, αγαπητοί μας αναγνώστες, να αυξήσετε τo ένδιαφέρον σας για τo ένωτικό και άγωνιστικό έργο που συντελείται, με την βαθιά πεποίθηση ότι με την πίστη στον Θεό, την συνεργασία και τους άγώνες όλων μας κάτι μπορεί να γίνει, που ασφαλώς είναι καλύτερο από τo τίποτε και σίγουρα πολύ καλύτερο από τo συντελούμενο κακό. Για να επιτύχη όμως τo έργο, πρέπει να τo νοιώσουμε όλοι ως αποκλειστικά δικό μας και να τo θέσωμε σέ άπολυτη προτεραιότητα έναντι όποιας άλλης ένασχολήσεώς μας. Άλλωστε αυτό είναι και τo μήνυμα των προγόνων μας αγωνιστών του 1940. Ας μὴν τους ντροπιάσωμε.

Β. Τσούπρας

Η σχιζοφρενική αντιμετώπιση της ζωής του έμβρύου

συνέχεια από τη σελ. 1

καί ή προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου με τo πλήθος των γονιδίων που παραλαμβάνει από τους γονείς του.

Πρόσωπο μοναδικό και ανεπανάληπτο θεωρείται τo έμβρυο και ως τέτοιο αναγνωρίζεται παγκοσμίως. Ως «πρόσωπο» τo αναγνωρίζει και τo Δίκαιο της πατρίδας μας και τo καθιστά ύποκειμένο και φορέα άστικών δικαιωμάτων, βάσει του άρθρου 1711 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με τo όποιο τo συλληφθέν έμβρυο μπορεί να κληρονομήσει περιουσιακά στοιχεία συγγενών του, εάν γεννηθεί ζωντανό.

Παγκόσμιοι Οργανισμοί επίσης αναγνωρίζουν στo έμβρυο δικαιώματα και πρό πάντων τo δικαίωμα να ζήσει. Έτσι στην 4^η Αρχή της Διακήρυξης του Ο.Η.Ε. για τὰ δικαιώματα του Παιδιού τονίζεται ότι «στην φροντίδα και προστασία» που θά παρέχεται στo παιδί «περιλαμβάνεται και ή ικανοποιητική προγεννητική και μεταγεννητική μέριμνα».

Η Διακήρυξη της Ουνέσκο του 2000 «Για έναν πολιτισμό ειρήνης» περιλαμβάνει και τὰ έξης άρθρα:

1. «Ο σεβασμός κάθε μορφής ζωής, ο σεβασμός των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας του κάθε ανθρώπου».

2. «Η απόρριψη της βίας σέ όλες της τís μορφές και ή επίδειξη δικαιοσύνης με την πειθώ και την κατανόηση».

Αλλά και ή 4^η Διεθνής Σύνοδος του ΟΗΕ για τís Γυναίκες (1995) με την Διακήρυξη του Πεκίνου στόν 4^ο τομέα-κλειδί γράφει: «Αντιμετώπιση και εξάλειψη κάθε είδους βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών», ενώ στόν 12^ο ύποστηρίζεται «ή νομική προστασία των κοριτσιών από την έμβρυϊκή ήλικία μέχρι την πλήρη ένηλίκιώσή τους και κατάργηση έπιβλαβών πρακτικών εís βάρος τους».

Και ενώ καταβάλλονται τόσες προσπάθειες για τή δημιουργία ανθρωπίνης ζωής (τεχνητή γονιμοποίηση, κλωνοποίηση), έν τούτοις έκατομμύρια παιδιά θανατώνονται έν ψυχρώ και μάλιστα με την ψήφιση νόμων, που επιτρέπουν την θανάτωση του εμβρύου μέχρι τόν τρίτο μήνα της κύησής του.

Στην πατρίδα μας με τόν τίτλο «Τεχνητή διακοπή της έγκυμοσύνης και προστασία της υγείας της γυναίκας...» ψηφίστηκε ο Ν.1609, στίς 3 Ιουλίου 1986. Από τís προκαταρκτικές συζητήσεις της Ειδικής Επιτροπής για τή νομιμοποίηση των άμβλώσεων αναδεικνύεται ότι δέν έκφραζόταν ή έπιστημονική γνώση-αλήθεια αλλά ή στρατευμένη έπιστήμη. Έτσι, ο έισηγητής της μειοψηφίας και έκφραστής της έπιστημονικής αλήθειας δήλωνε «ότι ή ζωή του ανθρώπου βιολογικά... αρχίζει από τή στιγμή της σύλληψης». Αντίθετα ο έισηγητής της πλειοψηφίας ύποστήριξε ότι τo έμβρυο «δέν έχει βιολογική αυτότέλεια σέ όλη τή διάρκεια της κύησης, εξαρτώμενο από τόν οργανισμό της μητέρας και αποκτὰ την ανθρωπινή ύπόσταση από τόν βιολογικό του διαχωρισμό απ’ αυτήν...». Ο τότε ύπουργός υγείας ύποστήριξε ότι «τo έμβρυο αποκτὰ ζωή μετά τo δεύτερο ήμισυ της κύησης...». Ο Ύπουργός Δικαιο-

σύνης τόνισε ότι «τo δικαίωμα αυτόδιάθεσης της γυναίκας είναι αγαθό υπέρτερης αξίας από την αξία της ζωής του κυοφορουμένου». Καθηγήτρια επίσης της Έγκληματολογίας, τότε, διεκήρυσε ότι «άνθρωπος είναι από την στιγμή που έχει συνείδηση...». Άλλη θέση, ως προς την αρχή της ζωής, πιδ ...σύγχρονη άλλ’ έξ ισου θανατηφόρα για τo έμβρυο είναι εκείνη που ύποστηρίζει ότι τo κυοφορούμενο μέχρι την 14^η μέρα από την σύλληψή του δέν είναι άνθρωπος, όποτε μπορούν να άποσπώνται βλαστοκύτταρα, για να δημιουργούνται ζωτικά άνθρωπινα όργανα για μεταμοσχεύσεις. Χρησιμοποιούνται έτσι τὰ έμβρυα ως ... «άνταλλακτικά». Ό,τι άπομένει απ’ την θανατηφόρα επέμβαση, πετιέται σέ κάποιον σκουπιδοντενεκέ ή χρησιμοποιείται ακόμη και για κατασκευή ... καλλυντικών ή ένισχυτικών τροφίμων, κ.λπ. Φυσικά δέν σταματὰ σ’ αυτά ή έκμετάλλευση του εμβρύου, και μάλιστα κατά τís πρώτες μέρες από τή σύλληψή του. Λόγω της τεχνητής-μηχανιστικής γονιμοποίησης, διάφοροι έπιστήμονες-έρευνητές (;) εξασφαλίζουν τὰ όλοδύναμα βλαστοκύτταρα, τὰ έμβρυϊκά, τὰ όποια χρησιμοποιούν σέ πειράματα για βελτίωση

(δήθεν) της υγείας των ανθρώπων και άποκατάσταση άναπηριών, όπως θεραπεία του συνδρόμου Down, θεραπεία νευρολογικών παθήσεων, για να δημιουργούν αίμοφόρα άγγεία ή δόντια, για να άποκαθιστούν την όραση, κ.λπ. Όλα αυτά και άλλα διαφημίζονται, χωρίς πραγματικά να έχουν επιτύχει αυτά που διατυμπανίζουν, άπλως έχουν χρηματοδοτηθεί οί έρευνές τους από τὰ διάφορα έρευνητικά προγράμματα των Κρατών ή της Εϋρωπαϊκής Ένωσης, εξασφαλίζοντας όμως έτσι οί έρευνητές οικονομικά όφέλη.

Η πατρίδα μας, ή χώρα πλέον των γερόντων, έχει την πρωτιά στην Εϋρώπη σέ αριθμό άμβλώσεων, των όποιών μάλιστα τὰ έξοδα καλύπτονται από τὰ διάφορα Ασφαλιστικά Ταμεία, συγχρόνως όμως και μεγάλη προσφορά έμβρυϊκών βλαστοκυττάρων για πειράματα...

Αντίδοτο σέ όλες αυτές τís σχιζοφρενικές και απάνθρωπες πρακτικές άποβαίνει ή γνήσια Μάνα με τόν πλούτο της θυσιαστικής αγάπης της. Τέτοιες Μάνες καταφεύγουν στην «Αγκαλιά» (Σύλλογος Προστασίας Αγέννητου Παιδιού, τηλ. 210.8828788) για ήθική στήριξη και ύλική βοήθεια. Και ή «Αγκαλιά», περιορίζοντας τους Ηρώδες, παραμερίζοντας τους Καιάδες, μειώνοντας δέ και τo μέγεθος της οικονομικής έκμετάλλευσης του εμβρύου, στὰ δεκαπέντε περίπου χρόνια της διακριτικής και υπεύθυνης προσφοράς της έχει ύποδεχθεί περισσότερα από 1600 παιδιά. Έτσι εξασφαλίζει στo έμβρυο τή δυνατότητα να άντικρύσει τo φώς του ήλιου, με τo να φροντίζει στοργικά την ζωή του και κατά την κύηση αλλά και μετά τή γέννησή του. Είθε την προσπάθειά της για σεβασμό της ζωής, και μάλιστα της ανθρωπίνης, να μιμηθούν και άλλοι...

Από την όμιλία της Βαρβάρας Μεταλληνού, Προέδρου του Συλλόγου προστασίας αγέννητου παιδιού «Η Αγκαλιά» στόν Αγιασμό των Έπάλξεων, 22/9/2013

Η ελληνορθόδοξη ταυτότητά μας

συνέχεια από τη σελ. 1

νιώτης σημειώνει: «Όποιος μιλάει για Ορθοδοξία ερήμην του Ελληνισμού νομίζω ότι ματαιοπονει, όποιος όμως μιλάει για Ελληνισμό ερήμην της Ορθοδοξίας κάνει κάτι χειρότερο: ασχημονεί». Όσοι αποκόπτονταν από την ορθόδοξη πίστη και κοινωνία, έχαναν και την ελληνικότητά τους. Αυτό εσήμαιναν τα ρήματα «φραγκεύω» και «τουρκεύω». Έλληνες έμεναν όσοι παρέμειναν ορθόδοξοι.

Εάν θέλουμε να αποδώσουμε με μια λέξη τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας, τον πολιτισμό της Ρωμιοσύνης, θα λέγαμε ότι είναι ο πολιτισμός του προσώπου. Στην παράδοσή μας ο Θεός - δημιουργός είναι πρόσωπο, αλλά και ο άνθρωπος είναι πρόσωπο. Το πρόσωπο νοείται ως ελευθερία και ετερότητα. Το πρόσωπο είναι το «εσύ», που βρίσκεται απέναντι από τo «εγώ», είναι ο άλλος. Το πρόσωπο ως ελευθερία και ετερότητα είναι μοναδικό και ανεπανάληπτο, όχι μόνο πνευματικά αλλά και ψυχοδιανοητικά και βιολογικά. Τα χαρακτηριστικά της ελευθερίας και της μοναδικότητας ο άνθρωπος, ως πρόσωπο, τα έχει προίκα από τo Δημιουργό του. Καθώς ο Θεός εκτός από ελευθερία είναι και αγάπη, έτσι ακριβώς είναι και ο άνθρωπος.

Ο πολιτισμός της Ρωμιοσύνης είναι ο πολιτισμός της κοινοτικότητας, της ενορίας. Είναι τo «εμείς» του Μακρυγιάννη. Ο μόνος χώρος, όπου μπορούν να βιωθούν αυθεντικά αυτές οι πνευματικές πραγματικότητες, είναι ο χώρος της θεανθρώπινης κοινωνίας που λέγεται Εκκλησία. Μέσα στο χώρο της Εκκλησίας, η οποία είναι «ιατρείον πνευματικών», κατά τον Ιερό Χρυσόστομο και τους Αγίους Πατέρες, τo ανθρώπινο πρόσωπο καταξιώνεται. Καταξιώνεται διά της αληθούς θεογνωσίας και θεοκοινωνίας του ανθρώπου με τον Θεόν, η οποία γίνεται κατορθωτή διά της υπακοής στο θέλημα του Θεού και εν γένει του αγώνα που κάνει ο πιστός να καθαρίσει με τη χάρη του Θεού τον εαυτό του από τα πάθη και να φτάσει στον αγιοπνευματικό φωτισμό και στην κατά Χάριν θέωση.

Αυτό δέν είναι ένα κατόρθωμα του ανθρώπου, αλλά δώρο της Χάριτος του Θεού. Σε αντίθεση με την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας, η λεγομένη Νέα Εποχή αλλά και κάθε αιρετική διδασκαλία, ως αυτονομημένη προσπάθεια του υπερήφανου μεταπτωτικού ανθρώπου, όχι μόνο δε γνωρίζει τo πρόσωπο, αλλά και κατά βάθος τo μισεί και αγωνίζεται να τo καταργήσει.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Έκδοτης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Έμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Νέα από τις Μητροπόλεις

Ι.Μ. Κερκύρας

Τὴν Παρασκευή 27 Σεπτεμβρίου 2013 συμπληρώθηκαν 182 χρόνια ἀπὸ τὴν δολοφονία στο Ναύπλιο τοῦ πρώτου Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου Καποδίστρια. Στὴν Ἱερά Μονή Πλατυτέρας στὴν

Κέρκυρα, ὅπου βρίσκεται ὁ τάφος τοῦ, ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος τέλεσε μνημόσυνο στὰ πλαίσια τῶν ἐκδηλώσεων ποὺ διοργανώνουν διάφοροι φορεῖς τῆς Κέρκυρας με ἐπικεφαλὴς τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ Παράρτημα τῆς Unesco Κέρκυρας καὶ στο ὁποῖο συμμετεῖχαν ἀντιπροσωπεῖες ἀπὸ σχολεῖα τῆς Κέρκυρας.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Νεκτάριος μιλώντας στους μαθητές καὶ στους ἄλλους παρευρεθέντες τόνισε μεταξύ ἄλλων ὅτι χωρὶς πρότυπα, ὅπως ὁ Καποδίστριας, δὲν ὑπάρχει διέξοδος ἀπὸ τὴν κρίση καὶ ὅτι εἶναι χρέος ὅλων καὶ κυρίως τῶν νέων νὰ μάθουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐλευθερία μας ἀπὸ κάθε ὑποδούλωση.

(Πηγή: romfea.gr)

Οἱ δραστηριότητες
συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπαλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὀμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. παραδοσιακοὶ χοροί, ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπικάριη ὁμιλία καὶ στὶς 8:00 μ.μ. μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** καὶ ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες:

**Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ.: 210 5230948, 6987 353063.**

«Τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον»

Ἐλάβαμε τὸν Ε' τόμο τοῦ βιβλίου τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Βακάρου, Δρ. Θεολογίας, τ. Διευθυντοῦ Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης καὶ γνωστοῦ ἀπὸ τοὺς Θεολογικοὺς Ἀγῶνες 1962, μὲ ὑπότιτλο: «Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μου σταδιοδρομία καὶ δράση».

Ἐθνικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸ ἔπος τοῦ 1940

Δευτέρα 28 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια

Μὲ σύντομη ὁμιλία καὶ ἐπετειακὸ μουσικὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπαλξεων. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα "Ἐπάλξεις",
τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063

Ἐκκλήσεις γιὰ συνεργασία

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεργασίας, βιώνουσα τὴν τραγικότητα τῶν τελευταίων γεγονότων, ἀπέστειλε νέα ἔκκληση πρὸς πολιτιστικούς, κοινωνικοὺς καὶ πολιτικοὺς παράγοντες (προσωπικότητες καὶ κινήσεις) μὲ τὴν θερμὴ παράκληση ν' ἀποφασίσουν νὰ συστήσουν ἐπιτέλους μιὰ κοινὴ κοινωνικοπολιτικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν σωστὴ ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ γιὰ τὰ τρέχοντα προβλήματα, γιὰ τὴν μελέτῃ τῶν ζωτικῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑποβολὴ ἐμπεριστατωμένων προτάσεων καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἐνιαίᾳ ἔκφραση στὸν πολιτικὸ τομέα τῆς χώρας μας.

Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰ ἡ κρισιμότητα τῶν γεγονότων θὰ πείσῃ τοὺς ἐπιμέρους παράγοντες γιὰ συνεργασία καὶ ἐνότητα. Ἡ ἴδια ἐπιτροπὴ ἀπέστειλε κι ἄλλη ἔκκληση πρὸς τοὺς ποιμενάρχες μας νὰ ἐνδιαφεροθῶν γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο τοῦ τόπου, ἀσφαλῶς μὲ τὴν ἀπαιτούμενη διακριτικότητα.

Δὲν ζητεῖται, ἀσφαλῶς, ἡ ἀνάμειξή των σὲ κομματικὲς διενέξεις ἀλλὰ ἡ ἀνάληψη προσπάθειας γιὰ τὴν συνεχὴ ἑξαγγελία τῆς κοινωνικῆς διδασκαλίας τῆς καθολικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν ἐνθάρρυνση πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας πρὸς εὐεργετικὴ ἀνάμειξή των στὰ κοινὰ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου. Καὶ στὴν περίπτωσιν αὕτῃ ὑπάρχουν βέβαιες ἐλπίδες ὅτι οἱ ποιμενάρχες μας θὰ προχωρήσουν στὴν ἀναβάθμιση τοῦ ἔργου τῶν ἐνοριῶν καὶ στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀλληλοβοηθητικοῦ κοινωνικοῦ ἔργου τῶν Πατέρων, μὴ ἀρκοῦμενοι στὴν ἐλεημοσυνιακὴ τακτικὴ.

Ἡ Χρυσὴ Αυγὴ διχάζει καὶ τὴν ιεραρχία

Με μεγάλο ενδιαφέρον παρακολουθεῖ ολόκληρη ἡ κοινωνία τὶς ἐξελίξεις σχετικὰ με τὴ Χρυσὴ Αυγὴ, ποὺ ἀκολούθησαν τὴ δολοφονία τοῦ Παύλου Φύσσα. Συλλήψεις στελεχῶν, ἀπαγγελίες κατηγοριῶν γιὰ σύσταση ἐγκληματικῆς οργάνωσης, ἀποκαλύψεις γιὰ ἐπιθέσεις σὲ αλλοδαποὺς καὶ σὲ ἀντιπάλους, ὀπλοκατοχὴ καὶ διασυνδέσεις με τὴν ἀστυνομία, συνθέτουν ἓνα πολὺπλοκο σκηνικό, τὸ ὁποῖο καλεῖται ἡ δικαιοσύνη νὰ διαλευκάνει. Στον ορυμαγδό τῶν ἀποκαλύψεων δόθηκε στὴ δημοσιότητα ἡ εἰδηση ὅτι τὸ ΣΔΟΕ συγκαταλέγει στους χρηματοδότες τῆς οργάνωσης αὐτῆς καὶ ιερωμένους καὶ καὶ μάλιστα μητροπολίτες. Ἀν καὶ ἡ εἰδηση διαψεύστηκε, ἀφοῦ ὁμῶς εἶχε κάνει τὸν γύρο τοῦ διαδικτύου, ἡ ἐντύπωση παρέμεινε, χωρὶς τὴν ἀνάλογη διάψευση ἀπὸ τὴν μεριά καὶ τῆς ιεραρχίας, ποὺ ἐμφανίζεται διχασμένη, με ἄλλους μητροπολίτες (εὐτυχῶς λίγους) νὰ ἔχουν στο παρελθόν ἐκφραστῇ με θετικὸ τρόπο γιὰ τὴ Χρυσὴ Αυγὴ καὶ ἄλλους νὰ ἀντιδρῶν λιγότερο ἢ περισσότερο δυναμικὰ (ὅπως ὁ Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης Παῦλος) στὴν ἀντιδημοκρατικὴ καὶ ἀπάνθρωπη δράση τῆς.

Βεβαίως, ἡ Ὁρθοδοξία δὲν ἔχει καμιά σχέση με τὸν ρατσισμό ἢ τὸν ναζισμό ποὺ πρεσβεύει ἡ Χρυσὴ Αυγὴ καὶ ποὺ χύνεται σα δηλητήριον στὶς ψυχές τῶν ὀπαδῶν τῆς. Ἀντίθετα, ὁ Εὐαγγέλιον δίδασκει τὴν ἰσοτιμία τῶν ἀνθρώπων, καταργεῖ τὶς φυλετικὲς διακρίσεις, διακηρύσσει τὴν ἀξία τοῦ προσώπου ἀνεξαρτήτως χρώματος, φύλου, οικονομικῆς ἢ κοινωνικῆς κατάστασης, προβάλλει τὴν ἀγάπη ὡς ἀπάντησιν στὶς διαπροσωπικὲς σχέσεις καὶ τὴν κοινοκτημοσύνη ὡς θεραπεία τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων. Τὸ παράδειγμα τῆς πρώτης κοινότητος στα Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμπειρία τῆς Βασιλειάδας στὴν Καισάρεια καὶ τῶν κοινοβίων μοναστηριῶν μέχρι σήμερα βεβαιώνουν ὅτι τὸ χριστιανικὸ ὄραμα δὲν εἶναι ἀπραγματοποίητο ἀλ-

λά παραμένει συνεχῶς ζωντανὸ ζητούμενο στὴ συνείδηση τῶν χριστιανῶν ποὺ ἀκολουθοῦν τὰ βήματα τῶν Ἀποστόλων, τῶν ἐπτὰ Διακόνων, τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ὁσίων καὶ τῶν μαρτύρων ἀνὰ τοὺς αἰῶνες.

Τὸ μήνυμα αὐτὸ δὲν εἶναι «ἀριστερό» ἢ «δεξιό». Δὲν μπορεῖ νὰ ταυτιστεῖ με κανένα χώρο τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ υποβιβαστεῖ στο ἐπίπεδο κατηλείας ἀπὸ κανένα κόμμα ἢ καμιά ἰδεολογία. Στὸ παρελθόν, βεβαίως, κυρίως στο τέλος τοῦ 19^{ου} καὶ τὶς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνα εἶχε παρατηρηθεῖ ἓνας ἐντονὸς σφίχταγκαλισμὸς τῶν τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν με τοὺς ἐθνικοισμοὺς τῶν ἐπιμέρους κρατῶν, γεγονὸς ποὺ ἐξυπηρέτησε μόνον τὴν κρατικὴ πολιτικὴ τῶν χωρῶν καὶ ἀποτελέσει τροχὸπέδη γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν ὀρθοδόξων σὲ παγκόσμιον ἐπίπεδο, λόγω τῆς μεταφοράς τῶν ἐθνικιστικῶν ἐντάσεων καὶ στὴ διασπορά.

Στὴν πατρίδα μας ὁ σφίχταγκαλισμὸς τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας με τὴν πολιτικὴ καὶ κρατικὴ ἐξουσία συνεχίστηκε λόγω τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τῶν συνθηκῶν ποὺ επικράτησαν μετὰ τὴ λήξιν τοῦ. Ἡ ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κομμουνισμό, ποὺ ἐξηγεῖται δεόντως ἀπὸ τὴν ἀντιχριστιανικὴ πολιτικὴ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν λαϊκῶν δημοκρατιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ευρώπης, ἐσπρώξε τοὺς ἐκκλησιαστικούς ἀνδρες τῆς χώρας μας στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ἀκρας Δεξιάς, τῆς «Δεξιάς τοῦ Κυρίου». Ἦλθε καὶ ἡ χούντα τοῦ 1967, γιὰ νὰ ολοκληρώσει τὸ κάδρο, με τὸ γνωστὸ σύνθημα «Ἑλλάς Ἑλλήνων Χριστιανῶν», ποὺ παρέσυρε πολλοὺς ιερωμένους ἀλλὰ καὶ ἀπλοὺς λαϊκοὺς στὴν υποστήριξιν τῆς «ἐθνοσωτήριας ἐπανάστασης», με συνέπεια τὴν ταύτισιν τῆς Ἐκκλησίας στα

μάτια τοῦ λαοῦ με τὸν συντηρητισμὸ καὶ τὸ κατεστημένο.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ 1949, ὅταν ἔληξε ὁ ἐμφύλιος, καὶ τὸ 1974, ὅταν ἔπεσε ἡ χούντα, ἔχουν περάσει ἀρκετὲς δεκαετίες. Ὅπως δεκαετίες ἔχουν περάσει καὶ ἀπὸ τὴν πτώσιν τοῦ ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ, ἱκανές, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπαγκίστρωσιν ἀπὸ τὸ ἄρμα τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ ἐθνικισμοῦ τοῦ συνόλου τῆς Ἐκκλησίας. Εἰδικὰ στὴν ὀπτικὴ τῶν νεωτέρων ἀνθρώπων αὕτῃ ἡ προσκόλλησιν κάποιων ιερωμένων, θεολόγων ἀλλὰ καὶ ἀπλῶν χριστιανῶν σὲ ἀκραίες πολιτικὲς ἰδέες (π.χ. νοσταλγία τῆς βασιλείας ἢ τῆς δικτατορίας) φαντάζουν ἐξωπραγματικὲς καὶ ἀδιανόητες. Πολὺ περισσότερο ἡ ὑποστήριξιν σχηματισμῶν, ὅπως ἡ Χρυσὴ Αυγὴ, με δεδηλωμένη τὴν ἀντιδημοκρατικότητά τῆς, τὸν φιλοναζιστικὸ τῆς χαρακτήρα καὶ τὴν ἐγκληματικὴ καὶ δολοφονικὴ τῆς ἐπιθετικότητα, με τὰ τάγματα ἐφόδου, τὴν παραστρατιωτικὴ τῆς δομὴ καὶ τὶς ἰδεοληψίες τῆς περὶ Ἀρείας Φυλῆς κ.τ.ο.

Πιστεύω ὅτι εἶναι πια καιρὸς νὰ τὸ νιστεῖ περισσότερο ἡ ἀληθινὰ ὀρθόδοξη προοπτικὴ στὴν ἐκκλησιαστικὴ ποιμαντικὴ, με τὸνισμό τοῦ προσώπου καὶ ὅχι τῆς ἐθνικῆς καταγωγῆς, με οἰκουμενικὴ προσέγγισιν καὶ ὅχι στενὸνόμαλιν ἐθνικιστικὴ ὀπτικὴ, με ἐμφασιν στὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀλληλεγγύην καὶ ὅχι στὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ξενοφοβικὴ περιχαράκωσιν. Αὐτὸ σημαίνει ἀναγκαστικὰ καὶ τὴν διάκρισιν ἀνάμεσα στὸν ἀντισιωνισμό καὶ στὸν ἀντισημιτισμὸ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ κοινὸ τὸπο στους ἀκραίους χριστιανούς καὶ στὶς ναζιστικὲς συμμορίες.

Ἴσως ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐκδοσὴ μιᾶς ἐγκυκλίου ἀπὸ τὴ Διοίκισιν τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴ διαφώτισιν τοῦ ποιμνίου τῆς σχετικὰ με τὶς ἀντιχριστιανικὲς θέσεις

τῆς Ἀκρας Δεξιάς καὶ κυρίως τοῦ Ναζισμοῦ, ὅπως εἶχε συμβεῖ τὸ 1946 με τὴν καταδίκη ἀπὸ τὴ Σύνοδο τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Ἀριστεράς.

Εἶναι κρίμα νὰ αμαυρώνεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὶς ἐπιλογές κάποιων ἐκπροσώπων τῆς, οἱ ὁποῖοι μέσα στον φόβο τοὺς δὲν ἔχουν ἀντιληφθεῖ τὴν ἀπόστασιν ποὺ χωρίζει τὸν ναζισμό ἀπὸ τὸν χριστιανισμό. Βοηθητικὰ παραθέτω σχετικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴ Διακήρυξιν τῶν Ἰδεολογικῶν Ἀρχῶν τῆς Χρυσῆς Αυγῆς, ὅπως κυκλοφόρησε πρόσφατα:

«Ἡ πιο ἰσχυρὴ ἀπ' ὅλες αὐτές τὶς ἐκτρωματικὲς ἀποφύσεις τοῦ ευρωπαϊκοῦ πνεύματος, τὰ πλοκάμια τῆς ὁποίας συσφίγγουν τὸν πολιτισμὸ 20 αἰῶνες τώρα, αὕτῃ ποὺ ἐξέτρεψε ἀπὸ τὴ φυσικὴ τοῦ ἀθωότητα, τὴν πνευματικὴ τοῦ ἑξαρσιν καὶ τὴν αἰσθητικὴ τοῦ τελειότητα, δηλαδὴ τὴν Ἀπολλώνεια Ἀρμονία, ὑπῆρξε ὁ ἰουδαιοχριστιανισμός... Ὁ ἰουδαιοχριστιανισμός ἦταν ὁ μπολσεβικισμός τῆς Ἀρχαιότητος... ἡ θρησκεία τῶν δούλων καὶ τῶν Εβραίων, προσέλαβε διαστάσεις ἐπιδημίας... οἱ κύριες εβραϊκὲς τοῦ καταβολῆς παρέμειναν ἀφθαρτες καὶ στάθηκαν ἀρκετὲς γιὰ νὰ δηλητηριάσουν τὸ ευρωπαϊκὸ πολιτιστικὸ οἰκοδόμημα...».

Ἀπὸ τὰ παραπάνω φαίνεται ὁ ἀντιχριστιανισμὸς τῆς Χρυσῆς Αυγῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁποίας πρὶν ἀπὸ χρόνια δε δίσταζε νὰ γράφει ὅτι εἶναι παγανιστῆς. Εἶναι λοιπὸν ἀδιανόητο κάποιος χριστιανὸς νὰ αἰσθάνεται φιλικὰ διακείμενος πρὸς τὴ Χρυσὴ Αυγὴ, ὅχι μόνο γιὰ τὶς θρησκευτικὲς τῆς πεποιθήσεις ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὴν ἀπάνθρωπην καὶ δολοφονικὴ τῆς δράσιν, ποὺ προσβάλλει τὸν Ἑλληνισμό, τὴν Δημοκρατία καὶ τὴν Ὁρθοδοξία. Ἀσφαλῶς ἡ Χρυσὴ Αυγὴ δὲν εἶναι με κανέναν τρόπο οὔτε γλυκία οὔτε ἐλπίδα γιὰ τοὺς Ἑλληνες. Ἀντίθετα εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἐπιστροφῆς στο σκοτάδι καὶ τὸν θάνατο ποὺ κουβαλάει μαζί τοῦ ὁ ναζισμός.

Γεώργιος Β. Τσούπρας
Δρ. Θεολογίας

Τò πραγματικό μας πρόβλημα

Κων/νου Γανωτή, φιλόλογου

Οποιο κανάλι σχεδόν κι αν ανοίξεις της τηλεόρασης εδώ και καιρό, θα ιδείς κάποιους ευφραδείς αναλυτές, πολιτικούς ή δημοσιογράφους, να μās εξηγούν πώς φτάσαμε στην κρίση, ποιοί φταίνε και πώς θα βγούμε απ’ αυτή. Και ή κρίση είναι πάντα αποκλειστικά οικονομική, κρίση εισοδήματος.

Εγώ πάντως, όποιον κι αν ακούσω, εκείνη την ώρα μου φαίνεται πώς έχει πολύ δίκιο. Επειδή ό καθένας κατηγορεί κάποιον ή κάποιους άλλους, στο τέλος βρίσκονται όλοι οί πολιτικοί ένοχοι. Και ή δικαιοσύνη μαζί με την λογική μās πείθουν ότι βρισκόμαστε στα χέρια διαφόρων συμμοριών, που μās κοροϊδεύουν και μās ζημιώνουν όλες, ή μια από δώ κι ή άλλη από κεϊ. Απ’ την άλλη, ό διάβολος χορεύει ευχαριστημένος που οί άνθρωποι φαίνονται να έχουν πρόβλημα, τò οικονομικό. Τά άλλα τους προβλήματα ανύπαρκτα ή ασήμαντα. Έτσι εξασφαλίζουν αθωότητα με την λήθη.

Η κακία και ή αλαζονεία με την όποία βλέπουν ό ένας όμιλητής-πολιτικός τόν άλλον, τò αγεφύρωτο χάσμα σκέψης και πράξης ανάμεσά τους ταιριάζει τόσο πολυ με τò χάσμα που χωρίζει τὰ ανδρόγυνα, τούς γονείς με τὰ παιδιά, τις άθλητικές ομάδες, τις επαγγελματικές τάξεις κ.ο.κ.

Ζούμε σ’ έναν κόσμο διχασμένον, πολυδιχασμένον σε βαθμό αλληλοφαγώματος. Άρα, πόσο θα μās ωφελήσει να ξεπεράσουμε την κρίση; Μήπως όλ’ αυτά τὰ κουσούρια μας δεν θα μεγαλώσουν, εάν αποκτήσουμε μεγαλύτερα εισοδήματα; Εάν ένα ζευγάρι λ.χ. ζούν με τόν μοντέρνο τρόπο συζυγίας, σάν μια σύμβαση περιορισμένης σχέσης, σε τίποτε δεν θα τούς ωφελήσει, αλλά θα όπλισε την αλαζονεία τους και τὰ μέσα, για να γίνει μεγαλύτερη.

Η ευημερία μας μās ελευθερώνει την όρμη να παραδοθούμε στα πάθη μας. Λογαριάζω πόσο μέρος του εισοδήματος κατευθύνεται στην άσκοπη πολυτέλεια, στόν τζόγο, στην πορνεία (600 πορνεία μόνο μέσα στην Αττική), στις έκτρώσεις, στα στοιχήματα, στα ναρκωτικά και πολλά άλλα.

Να λοιπόν που δεν θα ευτυχήσουμε, εάν ξεπεράσουμε την κρίση. Τί προκοπή θα φέρουν στόν κόσμο οί βουλευτές, πολλοί από τούς όποιους δεν σηκώνουν τò χέρι τους στην όρκωμοσία, άλλος δεν ασπάζεται τò χέρι του Αρχιεπισκόπου, ούτε κανείς σταυροκοπιέται, και μόνον δυο τρεις βάζουν τò χέρι στο Ευαγγέλιο; Οί ίδιοι θα παραμένουν και πάλι τὰ ίδια θα κάνουν. Μια άθρη στην πλειοψηφία της πολιτική ήγεσία που θα όδηγήσει την χώρα; Μά δύνανται τυφλοί όδηγειν τυφλούς;

Η άφασία που κυριαρχεί στόν κόσμο θυμίζει πολυ την άφασία τών παραμονών του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου. Η άστική ευημερία ήταν τò ζητούμενο. Ένας πολιτικός μεσσιανισμός κυριαρχούσε στις καρδιές τών ανθρώπων, μόλις πήγαιναν να ξεπεράσουν την προηγούμενη παγκόσμια κρίση του ’30. Ο Μεσσίας ήταν και τότε ή Γερμανία. Ο ναζισμός προβλήθηκε ως έντονος πατριωτισμός. Οί άνθρωποι άρέσκονταν να μισούνε και για να ικανοποιήσουν την δίψα του μίσους εξόντωσαν οί ναζι τούς Έβραίους, οί φασίστες τούς δημοκρατικούς, οί Καθολικοί τούς Όρθοδόξους (στην Σερβία), οί Μπολσεβίκοι τούς Μενσεβίκους και τελειωμό δεν είχαν τὰ δάκρυα και τò αίμα.

Οί πολιτικές θεωρίες εφευρέθηκαν, για να δικαιολογήσουν τò μίσος. Τò μίσος φυτρώνει μόνο του απ’ τόν δαιμονισμό τών ανθρώπων, που έπαψαν να φοβούνται τò Θεό. Τώρα οί οικογένειες και τὰ σχολεία σκοτώνουν τò Θεό στις ψυχές τών παιδιών. Τὰ παιδιά μεγαλώνοντας δαιμονίζονται. Καμμία ευχαρίστηση δεν τ’ αναπαύει και είναι τὰ περισσότερα άρρωστα. Και κάποια ώρα, επειδή δεν ξέρουν και να κλάψουν, γίνονται τιμωροί τών γονιών τους και της κοινωνίας όλόκληρης.

Ο Χριστός μās προειδοποιούσε ότι «διά την άμαρτίαν τών πολλών έρημώσει πāσαν την γήν άνομία». Η άνασφάλεια που μās έχει κυριεύσει όλους τὰ τελευταία χρόνια είναι ή άνομία. Στην άνομία καταλήγει ή άμετανόγη άμαρτία. Λοιπόν όποια πολιτική ή οικονομική κατάσταση κι αν προκύψει απ’ αυτήν την άγωνία του κόσμου, δεν πρόκειται ν’ άγγίξει τὰ πραγματικά στοιχεία της ευτυχίας μας.

Μόνον ή μετάνοια διορθώνει και σώζει τὰ ανθρώπινα.

Δραστηριότητες τών Έπαλξεων

Σμύρνη : Μνήμες 1922

Τò Σάββατο 31 Αυγούστου στις 7:30 μ.μ. στην αίθουσα «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, στην Όμόνοια, επ’ ευκαιρία της μνήμης για τὰ γεγονότα στην Σμύρνη τόν Αυγούστο 1922, μίλησε ό γνωστός δικηγόρος κ. Διονύσιος Αλικανιώτης με θέμα: «Η Μικρασιατική καταστροφή και οί συνέπειές της». Ο κ. Αλικανιώτης έκανε μια αναδρομή στα γεγονότα της θλιβερής εκείνης περιόδου και τόνισε ότι λαός και πολιτικοί όφείλουμε να διδασκόμαστε από τὰ λάθη μας και αντί για διχασμό και μίσος να επιλέγομε την συνεργασία και την αλληλεγγύη.

Συζήτηση για τò περιβάλλον

Την Πέμπτη 5/9, επ’ ευκαιρία τών πανορθόδοξων έκδηλώσεων για τò περιβάλλον, πραγματοποιήθηκε στην κεντρική αίθουσα τών Έπαλξεων συζήτηση για τούς κινδύνους που άπειλούν τò περιβάλλον, με όμιλητές τόν κ. Μαν. Μηλιαράκη, φυσικό και Αλέξ. Τσούπρα, δρ. βιοχημείας. Οί όμιλητές αναφέρθηκαν στις

πέντε μεγαλύτερες καταστροφές του περιβάλλοντος, την όπη του όζοντος, τò φαινόμενο του θερμοκηπίου, την όξινη βροχή, την καθολική μόλυνση, την διατάραξη τών καιρικών φαινομένων και την γενική έρημοποίηση και τόνισαν την συνυπευθυνότητα όλων μας και την άναγκη άμέσου δράσεως για την άποτροπή περαιτέρω καταστροφών. Αξιόλογη ήταν ή παρέμβαση του κ. Κων/νου Ρηγόπουλου, δρ. θαλάσσιας βιολογίας, ό όποιος ανέγνωσε και σχετικό ποίημα από την συλλογή του «Μικρή Ανθοδέσμη Ποιημάτων».

Σταυρός-Ζωή-Ανάσταση

Την Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου μετά την Θεία Λειτουργία πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της Ι.Μ. Αγίου Αρσενίου Καππαδόκου στην Χαλκιδική επίκαιρη διάλεξη, με όμιλητή τόν υπεύθυνο τών Έπαλξεων, Β. Τσούπρα, θεολόγο-κοινωνιολόγο, με θέμα «Ο Σταυρός

του Κυρίου». Ο όμιλητής, κάνοντας μια σύντομη περίληψη του βιβλίου του «Σταυρός, Ζωή, Ανάσταση», ανέφερε ότι ό Σταυρός είναι ή Ανάσταση και όπως ό Έσταυρωμένος είναι και Αναστημένος, έτσι και οί πιστοί, πρόσωπα και ομάδες, ακολουθώντας την σταυ-

ροαναστάσιμη πορεία Του, με άγάπη προς τόν Θεό και άγάπη προς τόν πλησίον, οδηγούνται στην Ανάσταση. Προλόγισε ό γνωστός μοναχός π. Αρσένιος Βλιαγκόφτης, τόν δε επίλογο έκανε ό ήγούμενος της Μονής π. Θεόκλητος με τις σοφές του προτροπές. Άς σημειωθεί ότι ή φιλοξενία που προσεφέρθη στόν κ. Τσούπρα και στο κλιμάκιο που τόν συνόδευε ήταν υποδειγματική και θυμίζει τò κοινοτικό πνεύμα τών πρωτοχριστιανικών χρόνων, που καλό θα ήταν να εφαρμόζεται και σε όλες τις όρθόδοξες ένορίες προς δόξαν Θεού και ωφέλεια όλων.

Άγιασμός στις Έπαλξεις

Την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου και ώρα 11:00 τò πρωί, μετά από κοινό έκκλησιασμό στόν Αγ. Κωνσταντίνο Όμονοίας, τελέστηκε στην κεντρική αίθουσα

τών Έπαλξεων, Ζήνωνος 3, στην Όμόνοια, ό καθιερωμένος άγιασμός για την έναρξη του νέου ακαδημαϊκού και έκκλησιαστικού έτους. Τόν άγιασμό έτέλεσε ό πρώην πρωτοσυγκελλεύων της Ι. Μ. Ύδρας. Σύντομο χαιρετισμό άπηύθυνε ό κ. Κ. Γανωτής, φιλόλογος-συγγραφέας, ενώ ό κ. Β. Τσούπρας, πρόεδρος τών Έπαλξεων, έθεσε τούς στόχους για τò νέο έτος. Στην συνέχεια τόν λόγο έλαβε ή κ. Βαρβάρα Μεταλληνού, πρόεδρος του συλλόγου «Αγκαλιά», ή όποία μίλησε για την κατάφωρη έκμετάλλευση της ζωής του έμβριου και για την πρωτοβουλία που έχει αναλάβει ό Σύλλογος προστασίας άγέννητου παιδιού-ή Αγκαλιά για λογαριασμό της Ελλάδας, μαζί με άλλες δεκαεπτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, να συγκεντρώσει δηλώσεις-ύπογραφές, ώστε να επανέλθρη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή συζήτηση σχετικά με την αναγκαιότητα (;) χρηματοδότησης έπιστημονικών έρευνών, με συνέπεια την καταστροφή της ζωής του έμβριου. Περίληψη της όμιλίας της κ. Μεταλληνού δημοσιεύεται σε άλλη στήλη της έφημερίδος.

Η διδασκαλία του Αγ. Ιωάννου Θεολόγου

Τò Σάββατο 28 Σεπτεμβρίου και ώρα 7:30 μ.μ. στην αίθουσα Έπαλξεις μίλησε ή φιλόλογος-θεολόγος κ. Σοφία Μπεκρη, με θέμα: «Ιωάννης Θεολόγος – Ο Ευαγγελιστής της τριαδικής άγάπης». Η κ. Μπεκρη με συγκεκριμένες αναφορές στο Ευαγγέλιο, στις Καθολικές Έπιστολές και στην Αποκάλυψη του Ιωάννου έπeseήμανε ότι ό κάθε άνθρωπος, έχοντας ως πρότυπό του την τριαδική άγάπη, είναι υποχρεωμένος να εφαρμόζει στην ζωή του τὰ κελεύσματά της, να ζει δηλαδή άγιοπνευματικά και σε άγαπητική κοινωνία με τούς συνανθρώπους του, γεγονός που άποτελεί άπαραίτητη προϋπόθεση για την σωτηρία του.

Ασημίνα Τσάμου

Κλαψίγελο

– Γιατί είσαι έτσι, θειά Γιαννούλα, λυπημένη και πονεμένη;
– Πώς να μην είμαι γιόκα μου, με τόσα που γίνονται; Περικοπές μισθών και συντάξεων, κατάργηση έπιδομάτων, χαράτσια, σχόλασμα τών εκπαιδευτικών, κλείσιμο σχολείων και νοσοκομείων και τόσα άλλα. Δεν έμαθες πόσοι αυτοκτονούν από άπόγνωση; Δεν βλέπεις που τò χαζοκούτι και οί παλιοφυλλάδες δεν λένε τίποτα για τις πολλές άπεργίες που γίνονται για διαμαρτυρία;
– Ποιός ενδιαφέρεται σήμερα, θειά Γιαννούλα, για τις άπολύσεις, τις περικοπές, και τις αυτοκτονίες; Τώ-

ρα, όλοι, μικροί και μεγάλοι, άσχολούνται με μαχαιροβγάλτες, βιασμούς, σαχπίνηδες, άετονύχηδες και άντράκια.

– Τί; Πιάσανε αυτούς που φάγαν τὰ λεφτά του κόσμου, υπερχρέωσαν την πατρίδα μας και μās όδηγούν στην καταστροφή;

– Μπά! Που τέτοιο πράγμα; Μερικά άντράκια και ψευτοπαλικάρακια πιάσανε και έκαναν τόν κόσμο να ξεχάση τὰ δικά του. Τους ήρθε, λοιπόν, κουτί τò μαχαίρωμα του δολοφόνου στόν άτυχο μουσικό. Ξέρονν αυτοί την δουλειά τους...

ή τσούχτρα

Αρωγές για τις Έπαλξεις

Ι. Μ. Παναγίας Φανερωμένης	50 €	Γκέτση Έλένη	20 €	Ευχαριστούμε
Καλαμάρη Άναστασία	20 €	Ναπολέον Πλακούτσης	50 €	τους ως άνω συνδρομητές και
Δαμιανός Σταυρίδης	20 €	Κατσίρης Δημήτριος	20 €	παρακαλούμε και τούς λοιπούς
Βλαχοσωτήρηου Βασιλική	50 €	Κρυσταλλία Γαλτσιώτη	30 €	να συμβάλουν
Βενέτης Δημήτριος	20 €	Παπαδοπούλου Κατερίνα	16 €	με κάθε δυνατό τρόπο,
Ανδριανού Ιωάννα	20 €	Ηλέκτρα Κώτσια	15 €	γιατί τò έργο άπαιτεί άγώνες
Κωσταντώνης Γεώργιος	10 €	Αθανασίου Κων/να	30 €	και θυσίες.